NN 68/2021 (23.6.2021.), Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske broj: U-IIIA-3547/2020 od 27. svibnja 2021.

USTAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

1321

Ustavni sud Republike Hrvatske, u Drugom vijeću za odlučivanje o ustavnim tužbama, u sastavu sutkinja Ingrid Antičević Marinović, predsjednica Vijeća, te suci Mato Arlović, Snježana Bagić, Davorin Mlakar, Rajko Mlinarić i Miroslav Šumanović, članovi Vijeća, u postupku koji su ustavnom tužbom pokrenuli Josip Burnaz i Željko Burnaz, oboje iz Iloka i oboje zastupani po Stjepanu Šporčiću, odvjetniku u Vukovaru, na sjednici održanoj 27. svibnja 2021. jednoglasno je donio

ODLUKU

I. Ustavna tužba se usvaja.

II. Ured državne uprave u Vukovarsko-srijemskoj županiji, Služba za gospodarstvo i imovinsko-pravne poslove dužan je odlučiti o preostalom dijelu zahtjeva u predmetu klasa: UP/I-943-01/08-01/2, urbroj: 2196-01-02-04/4-12-9 u najkraćem mogućem roku, ali ne duljem od šezdeset (60) dana, računajući od prvoga idućeg dana nakon objave ove odluke u »Narodnim novinama«.

III. Na temelju članka 63. stavka 3. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske (»Narodne novine« broj 99/99., 29/02. i 49/02. – pročišćeni tekst), podnositeljima ustavne tužbe određuje se primjerena naknada zbog povrede ustavnog prava iz članka 29. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske (»Narodne novine« broj 56/90., 135/97., 113/00., 28/01., 76/10. i 5/14.):

– Josipu Burnazu, Vladimira Nazora 54, Ilok, u iznosu od 17.100,00 kuna i

– Željku Burnazu, Vladimira Nazora 54, Ilok, u iznosu od 17.100,00 kuna;

IV. Naknada iz točke III. izreke ove odluke bit će isplaćena iz državnog proračuna u roku od tri (3) mjeseca od dana podnošenja zahtjeva podnositelja Ministarstvu pravosuđa Republike Hrvatske za njezinu isplatu.

V. Ova odluka objavit će se u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

I. POSTUPAK PRED USTAVNIM SUDOM

1. Josip Burnaz i Željko Burnaz, oboje iz Iloka (u daljnjem tekstu: podnositelji), koje u postupku pred Ustavnim sudom zastupa Stjepan Šporčić, odvjetnik u Vukovaru, podnijeli su 23. srpnja 2020. ustavnu tužbu na temelju članka 63. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske (»Narodne novine« broj 99/99., 29/02. i 49/02. – pročišćeni tekst; u daljnjem tekstu: Ustavni zakon) zbog povrede prava na suđenje u razumnom roku zajamčenog člankom 29. stavkom 1. Ustava Republike Hrvatske (»Narodne novine« broj 56/90., 135/97., 113/00., 28/01., 76/10. i 5/14.), u predmetu koji se vodi pred Uredom državne uprave u Vukovarsko-srijemskoj županiji, Službi za gospodarstvo i imovinsko – pravne poslove (u daljnjem tekstu: Ured državne uprave) klasa: UP/I-943-01/08-01/2, urbroj: 2196-01-02-04/4-12-9.

Podnositelji u ustavnoj tužbi predlažu da Ustavni sud donese odluku kojom se ustavna tužba usvaja i naloži Uredu državne uprave donijeti odluku u upravnom postupku u najkraćem mogućem roku, ali ne duljem od 6 mjeseci, kao i da im se odredi primjerena naknada za utvrđenu povredu prava na suđenje u razumnom roku.

1.1. Za potrebe ustavnosudskog postupka pribavljen je spis Ureda državne uprave klasa: UP/I-943-01/08-01/2, urbroj: 2196-01-02-04/4-12-9.

II. PREGLED RADNJI U POSTUPKU

2. Ivan Burnaz (pravni prednik podnositelja) podnio je 10. ožujka 2008. Uredu državne uprave zahtjev radi isplate naknade za oduzeto zemljište.

Podnositelji su 31. kolovoza 2011., u skladu s člankom 110. stavkom 1. Zakona o općem upravnom postupku (»Narodne novine« broj 47/09.; u daljnjem tekstu: ZUP), predali Uredu državne uprave žalbu na temelju članka 101. stavka 3. ZUP-a zbog nedonošenja odluke u povodu zahtjeva za isplatu naknade. U tom podnesku podnositelji su naveli i da je Ivan Burnaz preminuo 8. listopada 2009.

O žalbi zbog nedonošenja odluke u povodu zahtjeva za isplatu naknade Ured državne uprave nije donio nikakvu odluku.

Dana 11. siječnja 2012. provedena je usmena rasprava pred Uredom državne uprave kojoj su nazočili punomoćnik podnositelja i voditeljica postupka.

Dana 27. siječnja 2012. provedena je usmena rasprava pred Uredom državne uprave kojoj su nazočili punomoćnik podnositelja, voditeljica postupka i predstavnik Grada Iloka. U odnosu na k.č.br. 2741/7, 2753/2 i 3767/2 k.o. Ilok koje u naravi predstavljaju ulicu – opće dobro s pravom upravljanja za korist Grada Iloka, ostavljen rok od 60 dana predstavniku Grada Iloka radi poduzimanja svih potrebnih radnji i očitovanja radi daljnjeg nastavka postupka određivanja naknade za oduzete nekretnine.

Ured državne uprave donio djelomično rješenje klasa: UP/I-943-01/08-01/2, urbroj: 2196-01-02-04/4-12-9 od 27. siječnja 2012. (u daljnjem tekstu: djelomično rješenje) kojim je odbio dio zahtjeva podnositelja u odnosu na deposediranu k.č.br. 2753/1 k.o. Ilok jer je utvrđeno da je predmetna čestica u suvlasništvu podnositelja (točka I. izreke). Točkom II. izreke odlučeno je da će se o preostalom dijelu zahtjeva za naknadu oduzetih k.č.br. 2741/7, 2753/2 i 3767/2 k.o. Ilok odlučiti kada se za to steknu uvjeti. U obrazloženju djelomičnog rješenja nije navedeno koji se uvjeti trebaju ispuniti da bi se odlučilo o preostalom dijelu zahtjeva za naknadu.

Protiv djelomičnog rješenja klasa: UP/I-943-01/08-01/2, urbroj: 2196-01-02-04/4-12-9 od 27. siječnja 2012. mogla se izjaviti žalba Ministarstvu pravosuđa Republike Hrvatske, međutim žalba nije izjavljena.

Podnescima od 23. srpnja 2012., 28. listopada i 5. prosinca 2013. te 28. kolovoza 2015. podnositelji su požurili postupanje Ureda državne uprave i tražili donošenje rješenja o preostalom dijelu zahtjeva.

Podneskom od 25. listopada 2018. Općinsko državno odvjetništvo u Vukovaru predložilo je odbiti zahtjev za naknadu oduzete imovine.

Podnositelji su 28. kolovoza 2019., u skladu s člankom 110. stavkom 1. ZUP-a, predali Uredu državne uprave žalbu na temelju članka 101. stavka 3. ZUP-a zbog nedonošenja odluke o preostalom dijelu zahtjeva za isplatu naknade.

O žalbi zbog nedonošenja odluke o preostalom dijelu zahtjeva za isplatu naknade Ured državne uprave nije donio nikakvu odluku. U trenutku odlučivanja o ustavnoj tužbi postupak se i dalje vodi pred Uredom državne uprave.

III. MJERODAVNO PRAVO

3. U rješenju broj: U-IIIVs-3669/2006 i dr. od 2. ožujka 2010. (»Narodne novine« broj 34/10.) Ustavni sud opisao je razvoj pravne zaštite ustavnog prava na suđenje u razumnom roku od trenutka njegovog uvođenja u hrvatski pravni sustav, stupanjem na snagu Promjene Ustava Republike Hrvatske 9. studenoga 2000. (»Narodne novine« broj 113/00.), do stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima (»Narodne novine« broj 153/09.).

U rješenju broj: U-IIIA-322/2014 od 23. prosinca 2014. (»Narodne novine« broj 8/15.) Ustavni sud opisao je i daljnji razvoj tog mehanizma pravne zaštite sve do 14. ožujka 2013. kada je stupio na snagu Zakon o sudovima (»Narodne novine« broj 28/13.; u daljnjem tekstu: ZoSud/13). U glavi VI. tog zakona pod nazivom »Zaštita prava na suđenje u razumnom roku« propisan je novi, drugačiji model zaštite prava na suđenje u razumnom roku u odnosu na onaj koji je bio na snazi u ranijem zakonodavnom razdoblju.

ZoSud/13 do danas je izmijenjen nekoliko puta:

– Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima (»Narodne novine« broj 33/15.),

– Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima (»Narodne novine« broj 82/15.),

– Uredbom o dopuni Zakona o sudovima (»Narodne novine« broj 82/16.) i

– Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima (»Narodne novine« broj 67/18.).

Odredbe koje se odnose na zaštitu prava na suđenje u razumnom roku (članci 63. – 70. ZoSuda/13) nisu mijenjane.

4. Pregled pravnih sredstava za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku od 2002. do 2013. godine (stupanja na snagu ZoSuda/13) Ustavni sud dao je u odluci broj: U-IIIA-1031/2014 od 27. travnja 2016. (»Narodne novine« broj 50/16.).

IV. DOPUŠTENOST USTAVNE TUŽBE

5. U odnosu na dopuštenost ustavne tužbe zbog dugotrajnosti upravnog postupka i upravnog spora Ustavni sud izrazio je stajališta u odluci broj: U-IIIA-4885/2005 od 20. lipnja 2007. (»Narodne novine« broj 67/07.) i rješenju broj: U-IIIA-1527/2013 od 7. veljače 2017. (»Narodne novine« broj 29/17.).

U odluci broj: U-IIIA-4885/2005 Ustavni sud izrazio je sljedeća stajališta:

»4.2. Ustavni sud ocjenjuje, međutim, da sredstva pravne zaštite protiv šutnje administracije vrlo često nisu djelotvorna za ubrzanje samih upravnih postupaka, što jasno pokazuje upravna praksa u Republici Hrvatskoj, pa se i dosadašnje pravno stajalište Ustavnog suda u tom pitanju mora promijeniti.